

Domslut över mordet på Nils Persson på Korsarödsgården

Mordet ägde rum natten mellan den 21 och 22 augusti 1858. Från Västra Göinge häradsrätt finns så mycket som 12 stycken rättegångsprotokoll. Här återges det sista av dessa protokoll. Det är ärende nr 302 från häradsrättens höstting den 28 november 1859 och omfattar det slutliga domslutet.

Den gamla stavningen och sättet att uttrycka sig har behållits. En del förkortningar har bytts ut mot fullständig utskrift. Protokollet innehåller mycket långa stycken utan punkter. Dessa stycken har delats upp något.

Utslag

Af ransakningen har Häradsrätten inhemtat, att sedan undantagsmannen Nils Persson i Korsaröd Lördagen den 21 augusti 1858 på aftonen frisk och rask gått till hvila, Nils Persson på följande morgon omkring klockan 5 anträffats liggande död i sin säng öfverhöjd med de flesta af sängkläderna, hufvudkudden hårdt nedtryckt öfver ansigtet och med lakanet hårdt instoppadt i munnen, att blodet utsipprat genom näsborrarne, samt derjemte behäftad med en tumslång skåra vid hårfästet;

att enligt det af Extra Provinsialläkaren Doctor Lindfors efter anställd medico-legal besigtning och obduction å Nils Perssons döda kropp, afgifne utlåtande, Nils Persson ljutit döden genom qväfning, enligt all sannolikhet vållad af andre personer;

att vid anställd undersökning å den lägenhet, Nils Persson i lifstiden bebott, iakttagits, att yttre fönstret till den innanför Nils Perssons sofrum belägne kammare utifrån blifvit öppnadt och det inre aflyftadt, att en i detta rum stående byrå, deri Nils Persson brukat förvara angelägne papper, varit uppbruten och papperen kringströdde såväl i rummet som i den utanför belägna trädgården;

att i sofrummet dels en der stående chiffonjer burit tydliga spår efter gjorde försök att uppbyta densamma, dels en mindre låda med deruti förvarade silfverskedar funnits framdragen på golfvvet, dels ock ett grönmåladt skrin af bokträd jemte ett krus af Höganäslera, det den aflidnes dotter Anna Nilsson dagen förut fyllt med kumminbrännvin, saknats;

att dagarna efter mordet å den från hemmanet till allmänna landsvägen mellan Höör och Sösdala ledande utfartsväg anträffats ena foten af nämnda skrin jemte en husets folk ej tillhörig knif samt i påföljande februari månad å en vid sidan om utfartsvägen belägen fälad sjelfva skrinet jemte en del till Nils Persson utgifne skuldebref;

att tilltalade Hans Persson tidigt på morgonen Söndagen den 22 augusti uti samma år inträffat i Skomakaren Anders Krantz i Sösdala på ½ mils afstånd från Korsaröd belägne boning i sällskap med en annan person, den det icke lyckats under ransakningen upptäcka, och begärt att få låna ett glas för att begagnas vid förtärandet af brännvin ifyllt ett lerkrus, som den okände bar i handen;

att sedan Hans Persson och den okände blivt i huset inbjudne, de der såväl sjelfva förtärt, som bjudit andre tillstädsevarande personer af brännvlnet, deruti Hans Persson uppgifvit sig äga lika med den okände, samt efter det återstoden af krusets innehåll blifvit tömt på en butelj, hvilken de på stället erhållit, ej mindre Hans Persson än den okände visat sig särdeles angelägne att sönderslå kruset och endast genom föreställningar af Krantz' hustru låtit derifrån afhålla sig;

att omförmälda brännvin haft en stark smak af bränd kummin, hvilket också vid kärlets rengöring funnits på botten;

att detta kärl, vid rätten företedt, ej mindre af Nils Perssons svärson Per Nilsson och son Anders Nilsson, hvilken sednare derå uppgivet särskilde, å kruset återfunne kännetecken, än äfven af vittnet Ingar Trulsdotter med visshet igenkänt vara detsamma, som tillhört Nils Persson i lifstiden och blivt vid angifne tillfället rånad;

att Hans Persson, ehuru han syntts vara från äldre tider bekant med den okände och till honom stå i ett förtroligt förhållande samt flere gånger hos Krantz nämnt sin följeslagare vid ett af vana sedermera förglömt namn, enständigt nekat att uppgifva detta eller hvem den person varit med hvilken han sålunda sällskapat;

samt att Hans Persson, som uppgivit, att han natten till den 22 augusti 1858 på vandring från Näflinge till Sösdala inemot midnatt inträffat å sistnämnda ställe och der på en öppen plats invid ett till venster om vägen beläget hållstall lagt sig till hvila under bar himmel och der qvardröjt till följande morgon, men i denna och öfrige sine uppgifter blifvit med uppenbar tvetalan och osanning beträdd, icke kunnat med ringaste sken af sannolikhet redogöra för stället, der han tillbragt natten, då ifrågavarande mord föröfvats, utan att det fast hellre är ådagalagdt, att två personer, af hvilka man i Hans Persson velat igenkänna den ene och den andre efter beskrivning antagligen varit den i sällskap med Hans Persson till Krantz anlända person, kl mellan 4 och 5 på morgonen d 22 aug anträffats kommande på vägen från Korsaröd emot Sösdala samt då medförande det lerkärl de sedermera innehaft.

Med öfvervägande häraf med hvad vidare under ransakningen förekommit finner Häradsrätten Hans Persson emot sitt enständiga nekande väl icke vara lagligen förvunnen att hafva föröfvat eller varit delaktig i angifna med rån förenade mord, men dock sådana skäl och liknelser om brottslighet i berörde afseende hafva emot Hans Persson inlupit, att Häradsrätten med stöd af 17 Kap 32.p Rättegångsbalken pröfvar rättvist förklara det skall saken i denna del lemnas åt framtiden, då den kan uppenbart varda;

Hvaremot och då genom hvad de i målet hörde vittnen vetat berätta är utredt och lagligen styrkt, att Hans Persson haft lika del med ofta omförmälde okände person i det till Krantz bostad medförde brännvin jemte det till 75 öre Rmt uppskattade krus, hvilket antagligen varit det samma, som vid angifne tillfället från Nils Persson rånats, samt att Hans Persson så mycket mindre kan antagas hafva saknat kännedom om den olofliga åtkomsten af berörde krus, som annat skäl för hans önskan att tillintetgöra detsamma icke rimligtvis förefunnits, Häradsrätten i förmåga af 1 p, 13 p 2 mom, 14 p 2 mom samt 18 p 2 och 8 mom i Kongl förordningen d 14 Maj 1855 om stöld, snatteri och rån, pröfvar rättvist döma honom, Hans Persson, hvilken redan förut för andra resan stöld undergått bestraffning, att för innehaf af

rånadt gods till värde at 75 öre Rmt straffas som för tredje resan stöld och plikta detta värde tredubbelt med 3 Rd 25 öre Rmt, eller att vid bristande bötestillgång i stället undergå fyra dagars fängelse med vatten och bröd samt att i hvad fall som helst hållas till straffarbete i fem år och sex månader.

Hvarförutom det åligger Hans Persson att för inställelse godtgöra de i målet afhörde vittnen Skomakaren Anders Krantz, hustrun Sissa Jönsdotter, förre Soldaten Jöns Åfeldt och drängen Sven Persson i Sösdala samt drängen Nils Persson i Adseke med 6 Rd 60 öre till hvardera, Torparen Nils Johnsson i Mellby och Drängen Sven Jönsson i Lunnahöja med 4 Rd 80 öre till hvardera, Hållkarlen Sven Olsson i Wanneberga samt torparen Trued Persson och Musikanten Nils Lundgren i Bjärlöf med 4 Rd 20 öre hvardera, Torparen Per Torkelsson i Korsaröd med 4 Rd 10 öre, Drängen John Persson och Soldaten Carl Hellström i Sösdala med 3 Rd 30 öre till hvardera, Torparen Måns Andersson i Wankifva, förre Husaren Jöns Wormser i Måleböke och Torparen Nils Nilsson i Kärråkra med 2 Rd 90 öre till hvardera, Drängen Nils Persson i Wanneberga med 2 Rd 20 öre samt Pigan Pernilla Pålsdotter i Winslöf, Torparne Nils Olsson och Jöns Svensson i Wanneberga samt förre Soldaten Nils Nyman i Lommarp med 2 Rd 10 öre Rmt till hvardera äfvensom till vittnen gemensamt utgifva lösen för ett exemplar af detta beslut;

men derest tillgång till desse ersättningar saknas, skola desamma till de vittnen, som haft en mil och derutöfver från sin hemvist till tingsstaden, utgå af för sådant ändamål anslagna medel med beräkning af skjutslega efter 1 häst fram och åter samt 50 öre i taring för hvarje dag som i och för resan samt vistandet vid Domstolen erfordrats;

och varder slutligen vittnet Måns Andersson i Wankifva för det han sedan Hans Persson uti en af Kongl Befallningshavande i Christianstads län den 4 oktober 1858 utfärdad kungörelse blivit allmänneligen efterlyst, gripit och till härvarande häradshäkte inforslat Hans Persson, förklarad för berättigad att utfå den belöning, som i Kongl Kungörelsen den 7 aug 1833 omförmäles; i följd hvaraf Måns Andersson äger att med detta Utslag försedd anmäla sig hos Kongl Befallningshavande i Länet för samma belönings utbekommande.

Jemlikt 25 kap 5 p Rättegångsbalken varder detta Utslag i hele dess vidd vördsammast underställd Kongl Majts och Rikets Hofrätt öfver Skåne och Blekinge pröfning, den Hans Persson skall i Länsfängelset afbida.

Hans Persson förklarade sig nöjd med utslaget.